

редица бълвжити просвѣтителѣ и революционери (С. Табаков, цит. кн. стр. 467; сжщия, Сливенскитѣ будители. Сборникъ Зора. Софія 1910 стр. 169). И вече прѣзъ 20 тѣ години на миналия вѣкъ сливенци пѣрви даватъ изразъ на своитѣ бунтовни копнежи. „Сливно, пише Ив. С. Ивановъ, не разъ подвѣймалъ знамя за свободу отечества. Еще въ 1828 г., когда уже отступали русскія войски, по заключеніи Адрианопольскаго мира, Сливно, узнавъ, что по этому трактату никакихъ привилегіи не вигозорено для Болгаріи, началъ было серьезное патриотическое дѣло, но оно не получило большихъ размѣровъ вслѣдствіе того, что главнокомандующій совѣтвалъ Сливенцамъ прѣстановить свое возстаніе, такъ какъ оно является уже неумѣстнымъ послѣ того, когда русскія войска еще останутся въ краѣ. У Сливенцевъ всегда на перьымъ планѣ стояли патриотическія цѣли, которыя оны выказывали всегда дѣломъ“. (Ив. С. Ивановъ Сборникъ статей.... стр. 215, заб. 2).

Свѣдѣнія за родителитѣ на поета сж много оскждни. Тѣ били бѣдно и просто еснафско сѣмейство, но католудолубиви, добродушни и честни хора се ползвали съ добро име и били почитани отъ своитѣ съграждани⁵. Бащата на Чинтулова, Петъръ Миндовъ Чинтула⁶ билъ неучень. Ималъ бара вѣнтъ отъ града и се занимавалъ съ кебеджилъкъ, а когатолнѣмалъ работа, за да не стои празень, обработвалъ своето лозе. Майка му баба Стояна, весела и разговорлива⁷, покрай обикновената си домашна работа тѣкала, за да проготви дрехи на мжжа си и на четиретѣ си дѣца⁸.

Дѣтинство и ученичество. — Какъ е прѣкаралъ раннитѣ си дѣтски години малкия Добри и какви сж пжрвитѣ му впечатления — незнаемъ.